

Filozofická fakulta JU

Ústav bohemistiky

Studentka: **Bc. Andrea Vosátková**

Obor: **Bohemistika**

Oponentka práce: **PhDr. Věra Pospíšilová**

Datum odevzdání posudku: **16. 6. 2015**

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Legendy o svatém Prokopovi

Diplomantka se ve své práci zabývá postavou sv. Prokopa ve vybraných dílech české literatury a proměnami jejího ztvárnění. Kromě legend českého středověku reflektuje ve své práci také básnickou skladbu Jar. Vrchlického a literární zpracování původní lidové pověsti z Kouřimska. Metodologickým východiskem pro uchopení světcovy postavy je práce D. Hodrové ...na okraji chaosu...Poetika literárního díla 20. stol. První kapitola podává přehled Prokopova života, zpracovaný na základě primární i sekundární literatury. Druhá kapitola pojednává o žánru legendy a dějinách české hagiografie, následující pak o dějinách Sázavského kláštera a jeho architektuře. Čtvrtá kapitola podává informaci o vzácné středověké památce Liber depictus. Studentka upozorňuje na dva momenty, které se v literárních památkách objevují až v pozdější době – translaci Prokopových ostatků ze Sázavy do Prahy, k níž došlo až v 16. stol., a zázrak spíše lidového charakteru s kolem, kdy Prokop přiměje čerta, aby mu posloužil místo rozbité obruče, a pokouší se odpovědět na otázky, zda jsou příslušná pole legendy dokreslena později, nebo jsou výsledkem autorovy invence.

V následující části diplomové práce se zabývá vybranými legendami. Vita minor je uvedena trochu zbytečnou kapitolkou o gotickém umění, legendy z doby lucemburské zase pojednáním o literárním vývoji v tomto období. Ve Staročeské veršované legendě o sv. Prokopu postrádáme

výraznější zmínku o jejím protiněmeckém a protilatinském zaměření, které ostatně vyplývá již z kompozice legendy. Další kapitola pojednává o prokopské látce v době baroka a barokní literatuře obecně, ale žádný barokní text se studentka ke své analýze nevolí. Zabývat se mohla např. Bridelovou Slávou svatoprokopskou, i když se nejedná o klasickou legendu, která je snadno dostupná v edici M. Kopeckého. Následuje kapitola věnovaná básnickému ztvárnění legendistické látky J. Vrchlickým. Zajímavé jsou pasáže hovořící o Prokopově vztahu k přírodě. Pojednání o prokopské látce je uzavřeno analýzou pověsti o sv. Prokopovi. V úvodu kapitoly najdeme stručný medailonek kolínského publicisty M. Drahovzala, charakteristiku žánru pověsti a závěrečnou analýzu. Studentka konstatuje, že pověst má převážně etymologizující charakter a postrádá zázraky. V Závěru najdeme vytčené shody a rozdíly ve zpracování jednotlivých textů a upozornění na zvláštnosti některých legend. Na konci kapitoly studentka polemizuje s názorem P. Sommera, podle něhož existuje pouze jedna prokopská legenda, a to Vita minor. V práci najdeme stylistické a věcné nepřesnosti, např. liturgie se nehlásá, hovořit o Sázavě jako městě v době Prokopova úmrtí je přehnané, vyhodit Němce a akorát jsou výrazy, které nepatří do odborného textu, spojení vesnička Chotouň, rodné město sv. Prokopa může vyvolat rozpaky, Sázava v příloze 1 není namalovaná, neb se jedná o dřevoryt. Práce je opatřena pěknými přílohami, oceňuji to, že se studentka vypravila na výstavu věnovanou Liber depictus v Českém Krumlově.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **dobře**

Podpis oponentky diplomové práce:

V Českých Budějovicích 16.6.2015